

Commentaar

De ASUI-score blijkt een goede maat te zijn om de ernst van de symptomen van een astmapatiënt samen te vatten. Gezien de responsiviteit en voorspellende waarde voor EPAC's zou deze test in de toekomst van waarde kunnen blijken te zijn voor het monitoren en bijstellen van therapie bij astmapatiënten. Prospectief onderzoek zal dit echter nog moeten aantonen. Omdat de test mede gebaseerd is op patiëntpreferenties kan de test van toegevoegde waarde zijn bij kosteneffectiviteitsanalyses in astmaonderzoek.

Referenties

1. http://www.ginasthma.org/uploads/users/files/GINA_Report2011_May4.pdf.
2. Petsky HL, Kynaston JA, Turner C, et al. Tailored inter-

ventions based on sputum eosinophils versus clinical symptoms for asthma in children and adults. *Cochrane Database Syst Rev* 2007;(2):CD005603.

3. Sont JK, Willems LN, Bel EH, et al. Clinical control and histopathologic outcome of asthma when using airway hyperresponsiveness as an additional guide to long-term treatment. *The AMPUL Study Group. Am J Respir Crit Care Med* 1999;159(4 Pt 1):1043-51.

4. Revicki DA, Leidy NK, Brennan-Diemer F, Sorensen S, Togias A. Integrating patient preferences into health outcomes assessment: the multiattribute Asthma symptom Utility Index. *Chest* 1998;114:998-1007.

5. Bime C, Wei CY, Holbrook JT, et al. Asthma Symptom Utility Index: Reliability, validity, responsiveness, and the minimal important difference in adult asthmatic patients. *J Allergy Clin Immunol* 2012 Nov;130:1078-84.

Bestaat er wel zoiets als een hypoallergene hond?

Bron: Vredegoor DW, Willemse T, Chapman MD, et al. Can f 1 levels in hair and homes of different dog breeds: Lack of evidence to describe any dog breed as hypoallergenic. *J Allergy Clin Immunol* 2012;130:904-9.e7

Auteur: J.M. Kruij, kno-arts, Reinier de Graaf Groep, Delft

(*Ned Tijdschr Allergie & Astma* 2013;13:41-42)

Steeds vaker wordt de kno-arts in de spreekkamer gevraagd: mogen de kinderen niet toch een hond ook al zijn zij allergisch voor honden? Er wordt op internet geadverteerd met hypoallergene hondensrassen. Er worden honden als labradoodles gefokt die een kruising zijn tussen een labrador en poedel. Deze honden zouden beter getolereerd worden door allergische patiënten omdat deze honden minder verhare en mogelijk minder allergenen verspreiden. In deze Utrechtse studie wordt de vraag gesteld: bestaat er wel zoiets als een hypoallergene hond?

Methode

De auteurs hebben gekeken naar de aanwezigheid van het primaire hondenallergeen Can f1 (*Canis familiaris*) in monsters van hondenhaar- en vacht en naar de

aanwezigheid van het Canf1 in de huiselijke omgeving. De studie is uitgevoerd bij zogeheten hypoallergene honden die niet verhare (labradoodle, poedels, airedaleterriër, Spaanse waterhond; n = 196) en bij niet-hypoallergene honden die wel verhare (labrador retriever en controlegroep; n = 160)

De honden werden via fokkers en via de veterinaire faculteit Utrecht geïncubeerd. Monsters van hondenhaar werden verkregen door het haar te knippen en monsters van de vacht door de vacht te stofzuigen. Huishoudens waar niet meer dan één hond aanwezig was, deden mee in de studie. Er werden gestandaardiseerde methodes gebruikt om huisstofmonsters van de vloer en luchtmonsters uit de lucht te verkrijgen. Door de bewoners (n = 502) van die huishoudens van 6 jaar en ouder werd een vragenlijst ingevuld met allergische symptomen. Can f1-concentraties zijn gemeten door gebruik te maken van mAb-based

ELISA. Voor de statistische analyse is SPSS gebruikt. De resultaten zijn gepresenteerd in de vorm van 'geometric means' (GM's) en 'geometric standard deviations' (GSD's).

Resultaten

Tweeënzestig procent van de hondenbezitters had een hypoallergene hond omdat deze honden als hypoallergeen worden verkocht. Drie procent van de hondenbezitters van niet-hypoallergene rassen en 22% van de eigenaren met hypoallergene rassen rapporteerden allergische klachten. Van de eigenaren van de hypoallergene honden verklaarde 80% minder klachten te hebben van hun eigen hond dan van andere honden. Significant hogere Can f1-concentraties werden gevonden in het haar en in de vacht van de hypoallergene honden (n = 196, GM 2,26 µg/g, GSD 0,73, en GM 27,04 µg/g, GSD 0,57 respectievelijk) ten opzichte van de niet-hypoallergene honden (n = 160, GM 0,77 µg/g, GSD 0,71, en GM 12,98 µg/g, GSD 0,76 respectievelijk). De verschillen van Can f1 tussen de verschillende hondensoorten was klein in vergelijking met de spreiding binnen één soort. Dit betekent dat de kans groot is dat een individuele hypoallergene hond dezelfde of hogere Can

f1-concentraties kan hebben als een niet-hypoallergene hond. De Can f 1-concentraties in vloerstof waren lager bij de labradoodles dan bij de andere rassen. In de luchtmonsters werden geen verschillende niveaus van Can f1 gevonden tussen de rassen.

Conclusie

De zogeheten hypoallergene honden hadden een hogere concentratie Can f 1 in haar- en vachtmonsters dan de overige rassen. Deze verschillen leiden niet tot een hogere concentratie van hondenallergeen in hun omgeving. Er is dus nog geen bewijs dat bepaalde hondensoorten hypoallergeen zijn.

Bespreking

Helaas kan er uit dit onderzoek geen hondensoort als hypoallergeen getypeerd worden. Wel viel op dat er minder allergeenexposuur was in de huishoudens waar een zogeheten hypoallergene hond gehouden werd. Ondanks dat de schoonmaakfrequentie overal gelijk was, wordt er mogelijk beter schoongemaakt in huishoudens met hypoallergene honden. Dit verklaart mogelijk dat hondeneigenaren minder last hadden van hun eigen hond dan van andere honden.

De diagnostische waarde van specifiek IgE tegen Ara h2 bij het voorspellen van pinda-allergie bij kinderen is vergelijkbaar met een gevalideerd en bijgewerkt diagnostisch model

Bron: Klemans RJB, Otte D, Knol M, et al. The diagnostic value of specific IgE to Ara h 2 to predict peanut allergy in children is comparable to a validated and updated diagnostic prediction model. *J Allergy Clin Immunol* 2013;131:157-63.

Auteur: dr. R.A. Tupker, dermatoloog, St. Antonius Ziekenhuis, Nieuwegein.

(Ned Tijdschr Allergie & Astma 2013;13:42-43)

DunnGalvin et al. hadden een diagnostisch model ontwikkeld dat op betrouwbare wijze kon voorspellen welke kinderen een reactie vertoonden bij een voedselprovatietest.¹ Het model bestond uit geslacht, leef-

tijd, anamnese, priktest, specifiek IgE tegen pinda-extract (sIgE) en totaal IgE-sIgE. Het is echter bekend dat een diagnostisch model beter presteert in de eigen populatie dan in andere populaties. Het doel van de huidige studie was om het model van DunnGalvin te valideren en daarbij ook te kijken